اخبار

ابلاغ سلام و دعای رهبر انقلاب به خانواده شهید سپهبد سلامی

حجت‌الاسلام محمد محمدی گلپایگانی، رئیس دفتر رهبر معظم‌انقلاب به همراه امیر سرلشکر سیدعبدالرحیم موسوی، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح و جمعی از فرماندهان نیروهای مسلح با حضور در منزل سردار شهید سپهبد حاج‌حسین سلامی، با خانواده ایشان دیدار و گفت‌وگو کردند. حجت‌الاسلام محمدی گلپایگانی که به نمایندگی از رهبر معظم انقلاب به منزل شهید سپهبد سلامی آمده بود، گفت: حضرت آقا به من ماموریت دادند به منزل شهید سلامی بیایم و سلام و دعای ایشان برای خانواده را به شما برسانم.

سرلشکر موسوی:

دشمن در صورت تعرض مجدد کوبنده‌تر پاسخ می‌گیرد

امیر سرلشکر سیدعبدالرحیم موسوی، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح با حضور در قرارگاه پدافند هوایی کشور ضمن ادای احترام و تجلیل شهدای والامقام دفاع مقدس ۱۲ روزه و خانواده معزز آنها و نیز مجروحان و جانبازان، از آحاد رزمندگان پدافند هوایی تقدیر و تشکر کرد. رئیس ستاد کل نیروهای مسلح در حاشیه بررسی و تجزیه و تحلیل عملیات ۱۲ روزه و آمادگی‌های فعلی اظهار داشت: پدافند هوایی در خط مقدم دفاع از آسمان کشور اثبات کرد در مقابل هر سطحی از تهدید ایستادگی و دشمنان ملت ایران را از خطای خود پشیمان خواهد کرد. سرلشکر موسوی افزود: ساقط کردن هواگردهای دشمن آن هم در این حجم و تعداد نشان‌دهنده توانمندی، اراده و شجاعت دلیرمردان پدافند هوایی است که در حافظه تاریخ ملت ایران ثبت خواهد شد. رئیس ستاد کل نیروهای مسلح یادآور شد: این اراده، توانمندی، ایستادگی و شجاعت برخاسته از ایمان راسخ، عرق ملی، رهبری بی‌نظیر، هوشمندانه و حکیمانه فرمانده معزز کل قوا، انسجام ملی و حمایت بی‌دریغ و همه‌جانبه مردم، رسانه‌ها و گروه‌های مرجع علمی، سیاسی، فرهنگی، هنری، ورزشی و اجتماعی است. سرلشکر موسوی ضمن تاکید بر ضرورت بروزرسانی و بازآرایی سامانه‌ها، خلاقیت، استفاده از تاکتیک‌ها و تکنیک‌های جدید و ابتکار متناسب با تهدید دشمن، تمرکز بر چابکی عملیاتی، استفاده از ظرفیت‌های علمی و فناوری‌های بومی گفت: چنانچه دشمن قصد تعرض مجدد به کشور عزیزمان را داشته باشد، به یاری خدا با ضرباتی کوبنده‌تر از قبل مواجه خواهد شد و شکست بزرگ‌تر از قبل را تجربه خواهد کرد. در ابتدای این بازدید، امیر علیرضا صباحی‌فرد، فرمانده پدافند هوایی ارتش، گزارشی از وضعیت توان و آمادگی و اقدامات انجام شده برای ارتقای آمادگی‌ها پس از قطع درگیری، نیز ابتکارات و خلاقیت‌ها در حوزه‌های گوناگون پدافند ارائه کرد.

وزارت امور خارجه اتهام‌زنی بی‌اساس به ایران را در پرونده آمیا محکوم کرد

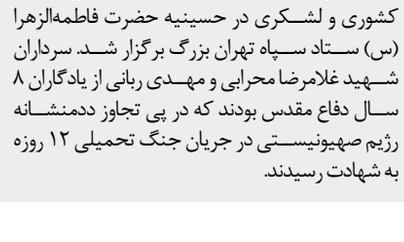

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران بار دیگر اتهام‌های وارده به شهروندان ایرانی و اصرار برخی محافل داخلی آرژانتین برای فشار بر نظام قضایی آن کشور جهت اتهام‌زنی بی‌اساس و صدور احکام قضایی علیه ایرانیان را محکوم کرد.

مراسم پاسداشت معاونان شهید ستاد کل نیروهای مسلح برگزار شد

مراسم گرامیداشت و پاسداشت سرلشکر شهید غلامرضا محرابی، معاون اطلاعات و امنیت ستاد کل نیروهای مسلح و سرلشکر شهید مهدی ربانی، معاون عملیات ستاد کل نیروهای مسلح و همسر و فرزند شهیدش، پنجشنبه هفته گذشته با حضور مقامات کشوری و لشکری در حسینیه حضرت فاطمه‌الزهرا (س) ستاد سپاه تهران بزرگ برگزار شد. سرداران شهید غلامرضا محرابی و مهدی ربانی از یادگاران ۸ سال دفاع مقدس بودند که در پی تجاوز ددمنشانه رژیم صهیونیستی در جریان جنگ تحمیلی ۱۲ روزه به شهادت رسیدند.

«وطن امروز» گزارش می‌دهد کپی ضعیف آمریکا از پهپادهای ایران

لوکاس در رؤیای شاهد

حسین مهدی تبار

ایران قدرت اول نظامی جهان را به کپی‌برداری وادار کرد؛ این واقعیتی است که از روز گذشته مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفته است. ایالات متحده بتازگی از پهپاد جدیدی به نام «لوکاس» رونمایی کرده که شباهت‌های قابل توجهی به پهپاد ایرانی «شاهد ۱۳۶» دارد. این اقدام آمریکا که در حیاط پنتاگون با حضور «پیت هگست» وزیر دفاع این کشور انجام شد به عنوان یک کپی‌برداری آشکار از فناوری ایرانی تلقی می‌شود. لوکاس توسط شرکت اسپکتروورکس در آریزونا طراحی شده و ویژگی‌هایی نظیر هزینه پایین، قابلیت پرتاب از کامیون، هماهنگی شبکه‌محور با سایر پهپادها و توانایی انجام حملات با استفاده از قابلیت‌های شبکه‌ای را داراست. با این حال نکته قابل توجه این است که لوکاس، نسخه‌ای به مراتب ضعیف‌تر از «شاهد ۱۳۶» است. این پهپاد برای آنکه قیمتی محدودتر داشته باشد، با سرعتی نصف «شاهد ۱۳۶»، سر جنگی کمتر از نصف و بردی یک‌سوم پهپاد ایرانی عرضه شده است. «شاهد ۱۳۶»، پهپادی انتحاری با برد بیش از ۲۰۰۰ کیلومتر و توانایی حمل کلاهک‌های انفجاری، به دلیل طراحی ساده، هزینه تولید پایین (حدود ۲۰ هزار دلار به ازای هر واحد) و کارایی بالا در عملیات‌های نامتقارن، به یکی از ابزارهای کلیدی در دکترین نظامی ایران تبدیل شده است. این پهپاد که در جنگ اوکراین به طور گسترده توسط روسیه استفاده شده، توانایی خود را در هدف‌گیری دقیق و ایجاد خسارات گسترده به نمایش گذاشته است. رونمایی آمریکا از لوکاس که به گفته رسانه‌ها «با الهام از پهپادهای ایرانی» طراحی شده، نه‌تنها یک کپی‌برداری فنی، بلکه اعتراف غیرمستقیم به برتری ایران در این حوزه است. این اقدام نشان می‌دهد حتی قدرت‌های نظامی برتر جهان مانند ایالات متحده، به اهمیت و کارآیی فناوری‌های ساده اما مؤثر ایران اذعان دارند. کپی‌برداری از «شاهد ۱۳۶» که به دلیل موفقیت در میدان‌های نبرد و هزینه پایینش مورد توجه قرار گرفته، نشان‌دهنده این است که ایران توانسته با منابع محدود، فناوری‌ای تولید کند که رقبای جهانی را به بازنگری در استراتژی‌های خود وادارد. برتری ایران در جنگ‌های پهپادی به عوامل متعددی بازمی‌گردد. نخست، ایران با تمرکز بر طراحی‌های ساده و کم‌هزینه، توانسته پهپادهایی تولید کند که در عین کارآیی، از نظر اقتصادی مقرون‌به‌صرفه باشند. این رویکرد که در تضاد با سیستم‌های پیچیده و گران‌قیمت غربی مانند پهپادهای «ام‌کیو ریپر» (با هزینه‌ای بالغ بر ۳۰ میلیون دلار به ازای هر واحد) قرار دارد، به ایران امکان داده تعداد زیادی پهپاد را تولید و در اختیار نیروهای خود قرار دهد. دوم، ایران با استفاده از مهندسی معکوس و بومی‌سازی فناوری‌های خارجی، مانند پهپاد «آرکیو ۱۷۰» آمریکایی که سال ۲۰۱۱ در ایران به زمین نشانده شد، توانسته قابلیت‌های خود را بهبود بخشد. این حادثه که به گزارش نیویورک‌تایمز منجر به تولید پهپادهای ایرانی مانند «شاهد ۱۷۱» و صاعقه شد، نمونه‌ای از توانایی ایران در تبدیل تهدیدات به فرصت‌های فناوری است. سوم، دکترین نظامی ایران مبتنی بر جنگ نامتقارن است که پهپادها را به ابزاری ایده‌آل برای ایجاد اختلال در نیروهای متعارف دشمن تبدیل کرده است. این استراتژی، بویژه در مناطق پرتنش غرب آسیا، به ایران امکان داده با هزینه کم، تأثیرات استراتژیک بزرگی ایجاد کند.

نمونه‌های تاریخی موفقیت ایران در حوزه پهپادی نیز این برتری را تأیید می‌کند. در دهه ۱۹۸۰، ایران با توسعه پهپادهای «مهاجر ۱» و «ابابیل ۱» در جنگ ایران و عراق، از پهپادها برای دریافت اطلاعات از مواضع عراق استفاده کرد. این پهپادها گرچه ساده بودند اما توانایی ایران در بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در شرایط تحریم را نشان دادند. سال ۲۰۰۶ حزب‌الله لبنان، متحد ایران، از پهپاد «مهاجر ۴» در جنگ ۳۳ روزه با اسرائیل استفاده کرد و توانست مدتی بر فراز آسمان فلسطین اشغالی پرواز کند که یک دستاورد قابل توجه بود.

جنگ‌های آینده، بویژه با توجه به گزارش‌های رسانه‌های معتبر مانند فارن افرز، به طور فزاینده‌ای به پهپادها وابسته خواهند بود. در جنگ قره‌باغ در سال ۲۰۲۰، پهپادهای ترکیه‌ای مانند «بیرقدار» نقش کلیدی در پیروزی جمهوری باکو داشتند اما هزینه بالای این پهپادها (۵ میلیون دلار به ازای هر واحد) در مقایسه با «شاهد ۱۳۶» ایرانی، محدودیت‌های آنها را در جنگ‌های گسترده نشان داد. در جنگ اخیر هند و پاکستان، پهپادها به عنوان ابزارهای شناسایی و تهاجمی به طور فزاینده‌ای مورد استفاده قرار گرفتند اما فقدان فناوری‌های کم‌هزینه مانند شاهد، توانایی این کشورها را محدود کرد. در جنگ اوکراین، پهپادهای ایرانی «شاهد ۱۳۶» به دلیل برد بلند، هزینه پایین و توانایی نفوذ به دفاع‌های هوایی، به ابزاری کلیدی برای روسیه تبدیل شده‌اند.

عملکرد پهپادهای ساخته شده با تکنولوژی ایرانی در اوکراین شاهکارهای متعددی را به نمایش گذاشته است. پهپادهای «شاهد ۱۳۶» به دلیل توانایی پرواز در ارتفاع پایین و طراحی ساده که شناسایی آنها توسط رادارهای پیشرفته را دشوار می‌کند، توانسته‌اند خسارات قابل توجهی به زیرساخت‌های اوکراین وارد کنند. این مسائل تأیید می‌کند پهپادهای ایرانی نه‌تنها در میدان نبرد مؤثر بوده‌اند، بلکه توجه رقبای جهانی را نیز جلب کرده‌اند. ایران در لبه فناوری نظامی حرکت می‌کند و این برتری به عوامل متعددی وابسته است. نخست، ایران با سرمایه‌گذاری در تولید انبوه پهپادهای کم‌هزینه، توانسته ناوگانی گسترده و متنوع ایجاد کند. ایران یکی از متنوع‌ترین ناوگان‌های پهپادی منطقه را داراست که شامل پهپادهای بومی مانند کرار، فطرس و شاهد؛ همچنین پهپادهای مهندسی معکوس‌شده مانند یاسر (بر اساس اسکن‌ایگل آمریکایی) است. دوم، ایران با توسعه فناوری‌های جنگ الکترونیک، مانند اخلالگرهای راداری و مخابراتی که در پهپادهای ایرانی ادغام شده‌اند، توانسته قابلیت‌های خود را در برابر دفاع‌های پیشرفته افزایش دهد. سوم، تمرکز ایران بر پهپادهایی که توانایی حمل موشک‌های هدایت‌شونده و پرواز با سرعت ۸۰۰-۹۰۰ کیلومتر در ساعت را دارد، نشان‌دهنده پیشرفت در طراحی و عملکرد است. این قابلیت‌ها ایران را به یک بازیگر کلیدی در جنگ‌های نامتقارن تبدیل کرده است.

کپی‌برداری آمریکا از «شاهد ۱۳۶» نه‌تنها به معنای اذعان به برتری فناوری ایرانی است، بلکه نشان‌دهنده تغییر پارادایم جنگ‌های مدرن است. پهپادهای کم‌هزینه و پرتعداد، مانند شاهد، در حال تبدیل شدن به هسته جنگ‌های آینده هستند، زیرا توانایی ایجاد خسارات گسترده با هزینه کم را دارند. این امر در جنگ اوکراین که از تکنولوژی پهپادهای ایرانی به طور گسترده استفاده شده به وضوح دیده شد. ایران با توسعه این فناوری‌ها، نه‌تنها توانسته رقبای منطقه‌ای و جهانی را به چالش بکشد، بلکه الگویی برای سایر کشورها ارائه کرده است. به گفته تحلیلگران مهمات پرسه‌زن به هسته جنگ‌های آینده تبدیل می‌شود. در نهایت، برتری ایران در حوزه پهپادی نتیجه ترکیبی از نوآوری، استراتژی جنگ نامتقارن و استفاده هوشمندانه از منابع محدود است. موفقیت‌های تاریخی ایران، از جنگ ایران و عراق تا عملکرد درخشان پهپادهایش در اوکراین، نشان‌دهنده جایگاه کشورمان به عنوان یک قدرت پهپادی است. کپی‌برداری آمریکا از «شاهد ۱۳۶» تاییدی بر این واقعیت است که ایران نه‌تنها در لبه فناوری نظامی حرکت می‌کند، بلکه توانسته رقبای خود را به بازنگری در استراتژی‌های‌شان وادارد. جنگ‌های آینده که به گفته فارن افرز به پهپادها وابسته خواهد بود، صحنه‌ای برای نمایش بیشتر این برتری خواهد بود و ایران با تکیه بر تجربه، نوآوری و تولید انبوه، در این میدان پیشتاز باقی خواهد ماند.

نگرانی شدید رژیم صهیونیستی از موج همکاری ساکنان سرزمین‌های اشغالی با ایران

حراج ارزان اسرائیل

حسین کیامنش

افزایش موارد جاسوسی ساکنان سرزمین اشغالی برای ایران، در ۲ سال گذشته به یکی از جدی‌ترین بحران‌های امنیتی رژیم صهیونیستی تبدیل شده‌است. این بحران، بویژه پس از جنگ ۱۲ روزه تشدید هم شده است. به اذعان رسانه‌های عبری‌زبان، پس از توقف جنگ، حداقل ۵ نفر از صهیونیست‌ها به اتهام جاسوسی برای ایران بازداشت شده‌اند. در حالی که رویترز از دستگیری بیش از ۳۵ نفر در ۲ سال گذشته به اتهام جاسوسی برای ایران خبر می‌دهد، رسانه‌های صهیونیستی از جمله تایمز اسرائیل این آمار را بیش از ۴۵ نفر اعلام کرده‌اند. این افراد از اقشار مختلف، از مهاجران و سربازان ذخیره گرفته تا اعراب و یهودیان اولترا ارتدکس هستند. ناکارآمدی روش‌های سنتی مانند بازداشت و مجازات‌های سنگین، حالا رژیم را به سمت ایجاد کارزار تبلیغاتی «پول آسان، هزینه سنگین» با رویکردی عاطفی سوق داده است. این رویکردی عاطفی است که بعید است تأثیر مثبتی داشته باشد.

■ **بحران فزاینده جاسوسی**

در دهه‌های اخیر، رژیم همواره خود را به عنوان جامعه‌ای یکپارچه و تحت نظارت شدید امنیتی معرفی کرده است. با جمعیتی حدود ۱۰ میلیون نفر و ساختار امنیتی پیشرفته‌ای که شامل شین‌بت، موساد و ارتش است، رژیم مدعی بود توانایی کنترل کامل تحرکات داخلی و جلوگیری از نفوذ خارجی را دارد. با این حال، کشف ۲۵ شبکه جاسوسی و بازداشت بیش از ۴۵ نفر در ۲ سال گذشته، نشان‌دهنده یک بحران امنیتی بی‌سابقه در سرزمین اشغالی است. افزایش تعداد افرادی که به اتهام جاسوسی برای ایران بازداشت شده‌اند، رژیم صهیونیستی را بر آن داشته تا شعبه جدیدی را برای آنها در زندان دیمون حیفا ایجاد کند.

بحران جاسوسی بویژه پس از جنگ تحمیلی رژیم علیه ایران شدت هم گرفته است. ایران با استفاده از روش‌های پیچیده، توانسته شبکه‌های جاسوسی را در داخل سرزمین اشغالی گسترش دهد. این شبکه‌ها اطلاعات حساسی از پایگاه‌های نظامی (مانند نواتیم و رامات دیوید)، تأسیسات زیرساختی (مانند بنادر حیفا) و حتی افراد برجسته مانند دانشمندان هسته‌ای و مقامات ارشد رژیم را هدف قرار داده‌اند. به گزارش رسانه تایمز اسرائیل، به زعم نهادهای امنیتی رژیم، در جنگ اخیر، احتمالا اطلاعات جمع‌آوری‌شده توسط جاسوس‌ها، به ایران در هدف قرار دادن مکان‌های کلیدی و حساس رژیم صهیونیستی کمک کرده است.

این سطح از نفوذ نشان می‌دهد نظارت امنیتی اسرائیل، برخلاف ادعاها، با شکاف‌های جدی مواجه است و جامعه‌ای که مدعی یکپارچگی بود، بیش از آنچه تصور می‌شد در برابر نفوذ خارجی آسیب‌پذیر است. طبق ادعای سرویس‌های امنیتی رژیم، موارد جاسوسی کشف‌شده طی ۲ سال گذشته، طیف گسترده‌ای از فعالیت‌ها را در بر می‌گیرد، از وظایف ساده مانند عکاسی تا مأموریت‌های پیچیده مانند برنامه‌ریزی برای حذف مقامات رژیم صهیونیستی. یکی از جنبه‌های نگران‌کننده این بحران برای اسرائیل، تنوع جمعیتی متهمان است که نشان‌دهنده نفوذ ایران در تمام لایه‌های جامعه رژیم صهیونیستی است. شبکه حیفا (افرادی با اصالت جمهوری آذربایجان) و افرادی مانند ولادیسلاو ویکتورسون (مهاجر بلاروس) نمونه‌هایی از جذب مهاجران هستند که به دلیل مشکلات اقتصادی، عدم انسجام اجتماعی یا احساس بیگانگی، تصمیم به جاسوسی علیه اسرائیل گرفته‌اند.

حداقل ۲ نفر از متهمان بازداشت‌شده نیز از جامعه یهودیان اولترا ارتدکس بودند؛ گروهی که به طور سنتی وفادار به اسرائیل تلقی می‌شود اما اقدام به جاسوسی کرده‌اند! نمونه‌هایی از جذب اقلیت‌های عرب هم به چشم می‌خورد که ممکن است به دلیل تبعیض به همکاری با ایران ترغیب شده باشند.

در این میان، حضور سربازان ذخیره و افرادی با تجربه نظامی، مانند یوری الیاسوف نیز حاکی از نفوذ ایران در لایه‌های حساس جامعه و نهادهای نظامی رژیم است. این تنوع نشان‌دهنده بی‌تعهدی عمیق در جامعه اسرائیل است که از اتباع پیشین کشورهای مختلف تشکیل شده و اکنون با شکاف‌های قومی، مذهبی و اقتصادی مواجه است. به گفته علیم، مقام سابق موساد، بسیاری از این افراد «تعلق و نگرش یکسانی نسبت به اسرائیل ندارند». این بی‌تعهدی، ریشه در سیاست‌های تبعیض‌آمیز، نابرابری‌های اقتصادی و مهم‌تر از همه فقدان هویت مشترک دارد. چه آنکه روزنامه عبری‌زبان تایمز اسرائیل نیز به این موضوع اشاره کرده که متهمان به جاسوسی، جمعیتی متنوع هستند که از نظر سن، قومیت و اعتقادات مذهبی، تفاوت‌های چشمگیری دارند. در حالی که ظاهراً مظنونان همگی با وعده پول آسان فریب خورده‌اند، به نظر می‌رسد افزایش نارضایتی از مقامات رژیم در میان اقشار وسیعی از ساکنان سرزمین اشغالی عامل اصلی جاسوسی است.

بنا بر اذعان رسانه صهیونیستی، بسیاری از موارد جاسوسی اخیر که توسط شین‌بت کشف شده، مربوط به جوانان صهیونیست، اغلب دانشجویان یا سربازان ارتش رژیم، بوده است.

■ **ناکارآمدی روش‌های سنتی و رویکرد عاطفی جدید**

در چنین شرایطی، روش‌های سنتی، مانند بازداشت، محاکمه و صدور احکام سنگین (تا ۱۵ سال زندان)، نتوانسته بحران فزاینده جاسوسی برای ایران را مهار کند. به همین دلیل، رژیم صهیونیستی به کارزار تبلیغاتی «پول آسان، هزینه سنگین» رو آورده است که رویکردی عاطفی دارد. این کارزار از طریق ویدئوهای ۲۰ ثانیه‌ای، پیام‌های رادیویی و شبکه‌های اجتماعی، با نمایش زندگی روزمره (مانند پدری با خانواده یا مردی با دوستان) هشدار می‌دهد همکاری با ایران می‌تواند به نابودی زندگی شخصی و خانوادگی صهیونیست‌ها منجر شود.

پیام اصلی این کارزار (آیا برای ۵۰۰۰ شِکِل (۱۴۹۰ دلار) ارزش دارد زندگی یا خانواده‌ات را نابود کنی؟) سعی دارد با ایجاد ترس عاطفی، از جذب افراد جدید جلوگیری کند.

خبرگزاری رویترز گزارش داد این کمپین که توسط آژانس امنیتی رژیم صهیونیستی (شین‌بت) و اداره دیپلماسی عمومی رژیم طراحی شده قرار است از طریق رادیو، تلویزیون، وب‌سایت‌های اصلی و پلتفرم‌های شبکه‌های اجتماعی پخش شود. با وجود تلاش‌های رژیم برای استفاده از این رویکرد عاطفی، بعید است این کارزار تأثیر مثبتی داشته باشد. در جامعه‌ای که با نارضایتی‌های سیاسی، نابرابری‌های اقتصادی و شکاف‌های قومی مواجه است، امکان تاثیرگذاری چنین کارزارهایی غیرممکن است. این کارزار به جای پرداختن به علل اصلی بی‌تعهدی صهیونیست‌ها نسبت به اسرائیل، تنها به هشدارهای عاطفی بسنده کرده است. به اعتقاد کارشناسان و رسانه‌های صهیونیست، بدون رفع این مشکلات، انگیزه‌های همکاری با ایران همچنان پابرجا خواهد ماند.

■ **کدام یکپارچگی؟!**

بحران فزاینده جاسوسی برای ایران، به طور مستقیم ادعای اسرائیل مبنی بر یکپارچگی و نظارت کامل بر جامعه را زیر سوال برده است. جامعه‌ای که به دلیل ترکیب مهاجرپذیر و تنوع قومی با چالش‌های هویتی مواجه است، نمی‌تواند به طور کامل تحت کنترل نهادهای امنیتی قرار گیرد. حضور افراد از اقشار مختلف، از جمله سربازان، اعراب و حتی یهودیان مذهبی افراطی در شبکه‌های جاسوسی، نشان می‌دهد نظارت امنیتی اسرائیل با نقص‌های جدی مواجه است. این موضوع به عنوان یک شکست برای شین‌بت و موساد تلقی می‌شود که نتوانسته‌اند از نفوذ ایران در لایه‌های مختلف جامعه سرزمین اشغالی جلوگیری کنند.

به گفته یوسی ملمن، تحلیلگر مطرح نظامی -اطلاعاتی رژیم صهیونیستی، این بحران نشان‌دهنده تزلزل جامعه اسرائیل است که در آن اعتماد به نهادهای دولتی کاهش یافته و انگیزه‌های مالی بر وفاداری غلبه کرده است. بحران جاسوسی صهیونیست‌ها برای ایران یک تهدید چندوجهی است که نه‌تنها امنیت اسرائیل، بلکه ادعای یکپارچگی و نظارت کامل بر جامعه صهیونیست‌ها را به چالش کشیده است. تنوع اقشار درگیر و انگیزه‌های مالی آنها، صرفا بر یک گزاره ساده تاکید دارد: صهیونیست‌ها حاضرند برای یک مشت دلار، به طور آگاهانه به آرمان صهیونیسم پشت کنند.

راهکارهای حقوقی محاکمه رژیم صهیونیستی در مراجع بین‌المللی

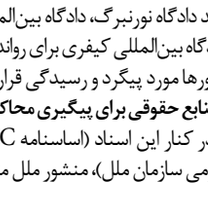

نگاه

ادامه از صفحه اول

... با «سایر نقض‌های جدی قوانین و عرف‌های قابل اجرا در مخاصمات مسلحانه غیربین‌الملل» (حمله به اهداف غیرنظامی مانند مدارس، بیمارستان‌ها، اماکن مذهبی، هدایت عمدی حملات ضد ساختمان‌ها، مواد، واحدها و وسایل نقلیه پزشکی) مهم‌ترین مقرره درباره مصادیق جنایات جنگی، نقض فاحش حقوق بشر و طبعاً محدوده صلاحیت دیوان کیفری بین‌المللی است. اساسنامه رم همچنین در ماده ۷ «جنایت علیه بشریت» را تعریف کرده و مواردی مانند قتل، نابودسازی، اعمال غیرانسانی با خصوصیاتی مشابه که به قصد وارد آوردن عمدی درد و رنج شدید یا آسیب رساندن جدی به بدن یا سلامت جسمی یا روانی افراد انجام شود، آزار و تعقیب یک گروه یا جمعیت مشخص به دلایل سیاسی، نژادی، ملی، قومی، فرهنگی، مذهبی و... را از موارد آن برشمرده است. بر همین اساس، اتهام جنایت علیه بشریت بارها در دادگاه‌های مختلف محاکمه جنایتکاران جنگی مانند دادگاه نورنبرگ، دادگاه بین‌المللی کیفری یوگسلاوی سابق و دادگاه بین‌المللی کیفری برای روآندا، همچنین دادگاه‌های داخلی کشورها مورد پیگرد و رسیدگی قرار گرفته است.

■ **منابع حقوقی برای پیگیری محاکمه**

در کنار این اسناد (اساسنامه ICC و قطعنامه ۱۹۷۴ مجمع عمومی سازمان ملل)، منشور ملل متحد (بویژه ماده ۲ آن مبنی بر ممنوعیت توسل به زور و فصل هفتم آن در مواد ۳۹ تا ۵۱ مبنی بر اقدامات در برابر تهدید علیه صلح یا ماده ۹۲ آن درباره تأسیس دیوان بین‌المللی دادگستری)، همچنین کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹ (بویژه کنوانسیون مربوط به حمایت از غیرنظامیان) و پروتکل‌های الحاقی ۱۹۷۷ و نیز عرف‌های بین‌المللی و احکام دادگاه‌های نورنبرگ، یوگسلاوی سابق و روآندا که منابع مهم تفسیر حقوقی محسوب می‌شوند، می‌تواند مهم‌ترین منابع حقوقی برای محکوم کردن رژیم صهیونیستی به عنوان «متجاوز» و «جنایتکار» باشد.

■ **راهکار پیگیری در دیوان کیفری بین‌المللی ICC**

باید افزود یکی از مراجع و دادگاه‌های صالح برای رسیدگی به جنایات رژیم صهیونیستی در جنگ ۱۲ روزه تحمیلی، «شورای امنیت» سازمان ملل متحد است که بر اساس مواد ۳۹ تا ۵۱ منشور، در صورت تهدید علیه صلح، نقض صلح یا تجاوز، شورای امنیت می‌تواند تحقیقات را آغاز کرده و پرونده را به دیوان کیفری بین‌المللی ICC ارجاع دهد و تحریم یا اقدامات نظامی را تصویب کند!

بر همین اساس و ناظر به مواد ۵ تا ۸ اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی ICC، این دیوان نیز در رسیدگی به جنایات جنگی، جنایت علیه بشریت، نسل‌کشی و تجاوز نظامی صلاحیت دارد.

لازم به توضیح است در برخی محافل حقوقی از گوشه و کنار شنیده می‌شود به دلیل عدم عضویت ایران و رژیم صهیونیستی در اساسنامه رم که مبنای تأسیس دیوان کیفری بین‌المللی در سال ۱۹۸۸ میلادی است، این دیوان، صالح به رسیدگی نیست، در حالی که برای رفع این مانع، سازوکارهای حقوقی روشنی وجود دارد، کمااینکه اگر هیچ‌کدام از طرفین جنگ عضو اساسنامه نباشند، باز هم در ۲ حالت دیگر امکان رسیدگی وجود دارد؛

اول- ارجاع پرونده شکایت از سوی شورای امنیت (مثل ارجاع وضعیت لیبی در ۲۰۱۱ و یا سودان در ۲۰۰۵)

دوم- پذیرش صلاحیت موردی توسط یکی از طرفین (مستفاد از ماده ۱۲ (۳) اساسنامه دیوان، یک کشور غیرعضو می‌تواند با اعلامیه رسمی خطاب به رئیس دیوان و ارسال آن به دبیرخانه در لاهه، صلاحیت دیوان را برای یک وضعیت خاص و محدود به یک بازه زمانی بپذیرد. باید اضافه شود پذیرش فقط برای آن وضعیت خاص است و نه کل موضوعات یا آینده کشور).

■ **استفاده از ظرفیت قطعنامه ۳۷۷**

علاوه بر اینها قطعنامه ۳۷۷ مجمع عمومی سازمان ملل متحد که به «اتحاد برای صلح» یا «قطعنامه آچسن» مشهور است، متضمن مکانیسمی است که طبق آن، اگر شورای امنیت سازمان ملل متحد به دلیل حق وتوی یکی از اعضا در انجام وظایف خود برای حفظ صلح و امنیت بین‌الملل ناکارآمد شود، مجمع عمومی می‌تواند با حمایت ۷ عضو شورای امنیت یا اکثریت اعضای مجمع، جلسه اضطراری برگزار کرده و در قامت حافظ صلح و امنیت برای اقدام جمعی، تصمیماتی در قالب «توصیه» اتخاذ کند.

■ **شکایت در نهادهای حقوق بشری بین‌المللی**

به هر جهت، نکته‌ای که نباید بسادگی از آن عبور کرد، استفاده از ظرفیت هرچند ناکارآمد نهادهای موجود در سازمان ملل متحد است. ایران می‌تواند در نهادهایی مانند «کمیساریای عالی حقوق بشر»، «شورای حقوق بشر» و «گزارشگران ویژه سازمان ملل» و حتی «دادگاه‌های داخلی کشورهای سوم» (که صلاحیت رسیدگی به جنایات جنگی یا جنایت علیه بشریت را بر مبنای اصل صلاحیت جهانی دارند، مانند اسپانیا، هلند، بلژیک و آلمان) مطالبه‌گری کرده و شکایت خود را به این نهادها ارسال کند. همچنین می‌توان از شورای امنیت، تشکیل «دادگاه بین‌المللی ویژه» (دادگاه‌های موقت موضوع‌محور با ترکیبی از قضات و دادستان‌های داخلی و بین‌المللی) را مطالبه کرد؛ مانند تشکیل دادگاه یوگسلاوی سابق (۱۹۹۳) در رسیدگی به جنایات جنگی، دادگاه روآندا در سال ۱۹۹۴ با هدف رسیدگی به نسل‌کشی در روآندا، دادگاه سیرالئون (۲۰۰۲) با هدف رسیدگی به جنایات جنگ داخلی آن کشور، دادگاه لبنان (۲۰۰۹) در موضوع ترور رفیق حریری یا دادگاه کامبوج (۲۰۰۳) در رسیدگی به جنایات خمرهای سرخ که همه آنها یا توسط شورای امنیت تأسیس شدند یا با مشارکت دولت‌ها با سازمان ملل. بر همین اساس، باید از یک سو با تمام ظرفیت‌های داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی، موضوع و مساله جنایت و تجاوز نظامی رژیم صهیونیستی علیه ایران را روی آنتن رسانه‌ها و مطالبه‌گری‌ها زنده نگه داشت (اجماع منطقه‌ای و حمایت افکار عمومی جهان) و از سوی دیگر با پیگیری مستمر و مکرر در همه ارکان بین‌المللی و مستندسازی دقیق جنایات رژیم صهیونیستی علیه ملت ایران، از سازمان ملل و سایر مراجع بین‌المللی فوق‌الذکر خواست متجاوزان و جنایتکاران علیه بشریت در دادگاه کیفری بین‌المللی، فوراً محاکمه شده و به سزای اعمال‌شان برسند.

*** رئیس کانون وکلای دادگستری استان قزوین**